

**Bellum Sacrum Ecclesiæ Militantis Contra Turcum
Communem Hostem Christianorum**

**Vaux, Léonard de
Leodii, 1685**

§. IV. Obitus Vrbani II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64991](#)

Quoniam dum triumphat Jerosolymis Victor Crucigerorum exercitus, paucos post dies Romæ migrat, ex mortali hac vitâ ad æternam; auctor & Dux hujus primi Belli Sacri Urbanus II. Pontificatus optimè perfunctus, rebus omnino sedatis, munitionibus recuperatis, civibus omnibus, sibi conciliatis, paceque diu exule restitutâ, atque ipsa Ecclesiâ Catholicâ in tranquilliores statum vendicatâ: mortuus est autem quarto Calendas Augusti, anno quarto ab hac prima expeditione, quam modis omnibus promoverat: eruptus est anno duodecimo sui Pontificatus, ingenti bonorum omnium dolore, malorum verò summa gratulatione; ac potissimum ipsius schismati Antipapæ Guiberti, exultantis atque insultantis pariter, quod tres ipso vivente, atque in Petri Cathedrâ considente, ut vanè gloriabatur, Deo vindice essent extinti Pontifices, Gregorius VII. Victor III. atque ipse Urbanus II. sic exultant impi in rebus pessimis, igno-

rantes, quia in diem vindictæ servantur.

Pertinet verò ad Urbani triumphum, quod eodem tempore, nempe, die decima-quinta Julii hujus anni 1099. contigit capi Hierosolymam, ab exercitu Christiano, sub Godefrido: cuius Sanctæ expeditionis, cum idem Urbanus auctor, & promotor extitisset, in Cœlo meruit triumphare, cui non erat in terris par laboribus honor.

§. V.

Godefrido Regi succedit Balduinus.

BA Nno sequenti, id est, 1100. septimo Calendas Augusti, ex terreno regno, ad cælestè evocatus est Godefridus Bullionius, Regum optimus, Principum piissimus, Heroüm Christianorum fortissimus, omnibus eximiis virtutibus exornatus. Illi subrogatus est, ejus Frater Balduinus, qui Godefrido natu majori, in omnibus longè inferior, in multis offendit, inter cætera; ut scribit Willemus Tyrus, ipse reluctantate Daiberto Patriarcha, Ecclesiæ Hierosolymi-